

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/15/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123344685
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6123344685.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. E. F. XXXX/XX, práv. zast. JUDr. Marianom Holým, advokátom, AK so sídlom Brezno, Boženy Němcovej 1A, proti žalovanej G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., X.XXXX XXX/XX, práv. zast. J. K. H., advokátkou, AK so sídlom Brezno, Československej armády 18, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej proti výroku III. rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9C/38/2023-253 zo dňa 21.11.2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9C/38/2023-253 zo dňa 21.11.2025 vo výroku III. m e n í tak, že žalobkyni sa náhrada trov konania od žalovanej n e p r i z n á v a.
II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Brezno, v obci A., k.ú. A., zapísané Okresným úradom Brezno, katastrálny odbor, na LV č. XXX, ako parcela C-KN č. XXX, záhrada o výmere 309 m², parcela C-KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 422 m², parcela C-KN č. XXX, záhrada o výmere 180 m² a rodinný dom súpisné číslo XX, postavený na parcele C-KN č. XXX, na strany sporu ako spoluvlastníkov spoluvlastníckych podielov na žalobkyňu v podiele 5/6 k celku a na žalovanú v podiele 1/6 k celku, a to ich príkazom do výlučného vlastníctva žalobkyne (výrok I.). Žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanej sumu 13.000,- Eur z titulu náhrady za spoluvlastnícky podiel, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania (výrok III.).

Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre nezrušenie podielového spoluvlastníctva, keď žalovaná nie je odkázaná na bývanie v rodinnom dome (trvale od roku XXXX L. M. I.) a zároveň mal za to, že nehnuteľnosť nie je s ohľadom na veľkosť podielov reálne deliteľná. Keďže boli dané zákonné dôvody pre zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k spornej nehnuteľnosti, súd podielové spoluvlastníctvo strán sporu zrušil a nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Súd prihliadol k tomu, že žalobkyňa je majoritnou spoluvlastníčkou a na nehnuteľnosti už aj vykonala isté opravy, čo potvrdila aj samotná žalovaná. Napokon žalobkyňa a žalovaná sa takto v priebehu konania napokon aj dohodli.

Výška náhrady za spoluvlastnícky podiel bola stanovená podľa výšky spoluvlastníckych podielov a súd vychádzal zo všeobecnej hodnoty nehnuteľností určenej znaleckým posudkom N. XX/XXXX, ktorý vypracoval súdom ustanovený znalec a voči ktorému posudku strany nemali výhrady. Súd žalobkyni uložil zaplatiť žalovanej z titulu náhrady za spoluvlastnícky podiel sumu 13.000,- Eur (1/6 zo všeobecnej hodnoty 78.000,-Eur). Žalovaná žiadala okrem tejto náhrady navyše 1.500,- Eur za pec, ktorú mala kúpiť,

avšak vzájomný návrh na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nepodala; výslovne na dotaz súdu právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že to nepovažujú za vzájomnú žalobu o širšie vyporiadanie. Súd sa preto uvedenou náhradou (investíciou žalovanej) osobitne nezaoberal, pričom však poukázal na znalecký posudok N. XX/XXXX, keď znalec v rámci určovania výšky všeobecnej hodnoty nehnuteľností vzal do úvahy aj zdroj vykurovania - kotol ústredného kúrenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keďže nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa, podľa súdu prvej inštancie, nemožno založiť len na tej skutočnosti, že strany sporu sú sestrami. Žalovaná mala možnosť predísť súdnemu konaniu. Bola jej doručená predsúdna výzva - list zo dňa 13.12.2022, podľa ktorého bolo na žalovanej aby stanovila svoje vlastné podmienky, za akých je ochotná previesť svoj podiel na žalobkyňu. Žalovaná však na tento list nereagovala, preto žalobkyni nezostávalo iné než sa domáhať zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva súdnou cestou. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti výroku III., ktorým súd prvej inštancie rozhodoval o trovách konania a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. V konkrétnostiach v odvolaní namietala, že súd mal pri rozhodovaní o trovách konania postupovať individuálne a prihliadnúť na celý priebeh konania a postup jednotlivých účastníkov s poukazom na to, že komunikácia medzi stranami sporu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva prebiehala už od roku 2021. Jedná sa o spoločnú nehnuteľnosť nadobudnutú dedením po rodičoch a zo strany žalobkyne postupným nadobudnutím podielov od ostatných dedičov – spoluvlastníkov s poukazom na to, že účastníčky sporu sú sestry, ktoré spomedzi ostatných súrodencov najlepšie spolu vychádzali, pomáhali si, mali sa rady. So zrušením podielového spoluvlastníctva, ktoré ešte v roku 2021 navrhla žalobkyňa, žalovaná nesúhlasila, navrhla nehnuteľnosť v rámci vyporiadania prikázať pre žalovanú, pričom žalovaná to navrhovala z dôvodov, že nemá svoje vlastné bývanie, keď bývala pri dcére. Z tohto dôvodu zakúpila do nehnuteľnosti novú pec na vykurovanie za cenu 3.534,38 Eur, žalobkyni ponúkla za svoj podiel sumu 45.835,- Eur. Žalobkyňa na návrh žalovanej osobne nereagovala, ale reagovala prostredníctvom advokáta písomne dňa 13.12.2022, kedy jej oznámila, že domovú nehnuteľnosť chce ona bez toho, aby uviedla sumu na vyplatenie. Vymenila zámky od domovej nehnuteľnosti, aby sa tam žalovaná spoluvlastníčka už nedostala. Žalovaná následne obdržala žalobu, kde žalobkyňa navrhla prikázať domovú nehnuteľnosť žalobkyni za finančnú náhradu pre žalovanú 9.167,- Eur, pričom dôkaz o cene nehnuteľnosti doložila podľa potvrdení realitnej kancelárie. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila, zároveň si dala vypracovať na vlastné náklady znalecký posudok na všeobecnú cenu nehnuteľnosti, pričom podľa tohto predstavovala finančná náhrada pre žalovanú výšku 17.242,97 Eur, s čím žalobkyňa nesúhlasila, preto k dohode nedošlo a súd na návrh žalobkyne nariadil ďalšie znalecké dokazovanie na zistenie všeobecnej ceny domovej nehnuteľnosti. Podľa žalovanej táto pristupovala k zrušeniu spoluvlastníctva aktívne, a to jednak komunikáciou so súdom, a jednak ešte pred podaním žaloby komunikovala viackrát osobne so žalobkyňou o zrušení spoluvlastníctva od roku 2021. Žalovaná mienila v priebehu súdneho konania uzavrieť dohodu, k dohode o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva nedošlo pred podaním žaloby ani počas konania prvostupňového súdu, pre rôzne predstavy strán o jej obsahu. Poukázala na špecifickosť konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, jedná sa o tzv. konanie iudicium duplex, v ktorých konaniach pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nie je možné aplikovať zásadu úspechu. Za spravodlivé je potrebné spravidla považovať to, aby každá zo strán sporu znášala svoje trovy konania a nebola povinná hradiť trovy konania protistrane, ak neexistujú pre to dôvody hodné osobitného zreteľa. Účastníci konania môžu súdu uviesť svoj návrh ako podielové spoluvlastníctvo vysporiadať, avšak konečné rozhodnutie je na konajúcom súde, ktorý rozhoduje na základe vlastnej úvahy. Súd nie je v týchto konaniach viazaný návrhmi sporových strán. Žiadnej zo strán sporu nemožno pripočítat' na ľarchu, že odmieta určitý spôsob vyporiadania spoluvlastníctva, či už z objektívnych alebo subjektívnych dôvodov, pretože to vyplýva z jeho ústavne zaručeného práva podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Výnimkou sú prípady, v ktorých sa jeden z podielových spoluvlastníkov nezaujíma o vyriešenie veci, robí obštrukcie. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. V dôsledku odvolania podaného žalovanou, krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým súd rozhodoval o nároku na náhradu trov konania, a ktorý výrok bol napadnutý odvolaním žalovanej postupom podľa § 388 CSP zmenil.

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Na základe podaného odvolania žalovanej, tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné postupom v zmysle § 388 zmeniť. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku III., ktorým rozhodoval o nároku na náhradu trov konania nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol pri aplikácii ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, pričom sa zaoberal aj existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP, avšak dospel k záveru, že nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP s poukazom na to, že dôvody hodného osobitného zreteľa nemožno založiť len na tej skutočnosti, že strany sporu sú sestrami. Zároveň uviedol, že žalovaná mala možnosť predísť súdному konaniu, bola jej doručená predsúdna výzva – list zo dňa 13.12.2022, podľa ktorého bolo na žalovanej, aby stanovila svoje vlastné podmienky, za akých je ochotná previesť svoj podiel na žalobkyňu, na ktorý list nereagovala, a preto žalobkyňa nezostávalo nič iné, než sa domáhať zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva súdnou cestou. Súd vyhodnotil úspech žalobkyne v rozsahu 100 %.

Podľa názoru odvolacieho súdu dôvodná je námietka žalovanej, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania mal postupovať individuálne a prihliadať na celý priebeh konania a postup jednotlivých strán sporu; hoci záver súdu, že dôvody hodného osobitného zreteľa nemožno založiť len na tej skutočnosti, že strany sporu sú sestrami, je správny, podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočne nezohľadnil konanie, či už žalobkyne, ale aj žalovanej a to aj v období pred podaním žaloby na súd zo strany žalobkyne. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že strany sporu ohľadom spornej nehnuteľnosti a prípadného zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva komunikovali už od roku 2021. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazyval na to, že žalovanej bola doručená predsúdna výzva – list zo dňa 13.12.2022, podľa ktorého bolo na žalovanej, aby stanovila svoje vlastné podmienky, za akých je ochotná previesť svoj podiel na žalobkyňu s konštatovaním, že žalovaná na tento list nereagovala, a preto žalobkyňa nezostávalo iné, než sa domáhať zrušenia vyporiadania podielového spoluvlastníctva súdnou cestou, od čoho nepochybne súd prvej inštancie aj odvodzoval neexistenciu zákonných podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ale aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, teda zásadu úspechu strany sporu v konaní, preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že takéto právne posúdenie súdom prvej inštancie správne nie je, keď podľa názoru súdu prvej inštancie vo veci existujú zákonné predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Odvolateľka správne poukázala na to, že žalobkyňa jej prostredníctvom advokáta písomne dňa 13.12.2022 oznámila, že domovú nehnuteľnosť chce žalobkyňa bez toho, aby uviedla sumu na vyplatenie. Následne obdržala žalobu, v ktorej žalobkyňa navrhla prikázať domovú nehnuteľnosť žalobkyne za finančnú náhradu pre žalovanú sumou 9.167,- Eur, pričom ako dôkaz o cene doložila k žalobe potvrdenie realitnej kancelárie. Žalobkyňa po doručení žaloby sa k tejto vyjadrila a zároveň si dala vypracovať na vlastné náklady znalecký posudok, k zrušeniu spoluvlastníctva žalovaná pristupovala aktívne. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že žalovaná až na poslednom pojednávaní dňa 21.11.2025 prostredníctvom právneho zástupcu doručila súdu list právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 13.12.2022 označený ako návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom z obsahu tohto listu nie je možné ustáliť ako žalobkyňa navrhuje zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo. Z jeho obsahu je zrejmé, že má záujem žalobkyňa odkúpiť spoluvlastnícky podiel od žalovanej, avšak žalobkyňa žiadnym spôsobom neuviedla podmienky zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, oznámenie týchto podmienok požadovala od žalovanej. Za takejto situácie potom neobstojí zdôvodnenie súdu prvej inštancie, že žalovaná nestanovila podmienky, za akých je žalovaná ochotná previesť podiel na žalobkyňu s poukazom na to, že tieto podmienky nestanovila ani žalobkyňa, čo nemožno (nie je spravodlivé), pričítať na ťarchu žalovanej. Odvolací súd je toho názoru, že list právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 13.12.2022 nemožno považovať za riadnu predžalobnú výzvu, resp. návrh dohody na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, keďže neobsahuje žiadny návrh dohody

na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a už vôbec neobsahuje návrh dohody na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva spôsobom, ako tento žalobou navrhla žalobkyňa. Odvolací súd uvádza, že práve v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pre zistenie okolností, ktoré viedli k podaniu žaloby má význam zistenie o tom, či žalobca pred podaním žaloby na súd navrhol ostatným spoluvlastníkom zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, a to spôsobom, ktorý uplatnil v žalobe na začatie konania a dosiahol plný úspech vo veci. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že žalobkyňa v podanej žalobe navrhla zrušiť podielové spoluvlastníctvo strán sporu k sporným nehnuteľnostiam, a to spôsobom, že podiel pripadajúci na žalovanú sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne, pričom navrhla povinnosť vyplatiť žalovanú sumou 9.167,- Eur, a to vychádzajúc z hodnoty sporných nehnuteľností sume 55.000,- Eur na základe stanoviska k trhovej hodnote nehnuteľností, ktoré uviedla realitná kancelária (viď. č.I. 6 spisu). Je zrejmé, že žalovaná s takouto výškou výplaty nesúhlasila, preto po doručení žaloby si dala vypracovať súkromný znalecký posudok znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností O. J. D., ktorý v znaleckom posudku N. XX/XXXX určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností, ktoré boli predmetom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva v celosti čiastkou 103.000,- Eur. Žalobkyňa s určením všeobecnej hodnoty týmto znalcom nesúhlasila, preto navrhla súdu nariadiť znalecké dokazovanie. Súd uznesením č. k. 9C/38/2023-162 zo dňa 17.04.2024 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom O. P. P. na určenie všeobecnej (trhovej) hodnoty sporných nehnuteľností. Znalec O. P. P. v znaleckom posudku N. XX/XXXX určil všeobecnú hodnotu sporných nehnuteľností v celosti sumou 78.000,- Eur. Strany sporu následne na pojednávaní dňa 21.11.2025 sa dohodli, že žalobkyňa zaplatí žalovanej za jej podiel 13.000,- Eur, čo zodpovedá hodnote podielu žalovanej na sporných nehnuteľnostiach vychádzajúc z hodnoty určenej znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Pocklana. Odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci síce nemožno prehliadať charakter predmetu sporu - o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorý má povahu konania iudicium duplex, v ktorom konaní majú, resp. môžu mať strany sporu na oboch stranách tak postavenie žalobcu ako aj postavenie žalovaného, pretože uvedené konanie môže iniciovať ktorýkoľvek z nich a súd nie je viazaný návrhmi sporových strán, a teda ani žalobným návrhom, avšak ani v takomto konaní nie je vylúčená aplikácia ustanovenia § 255 CSP (rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 138/2022); táto všeobecná zásada však môže prelomená aplikáciou ustanovenia § 257 CSP. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k odlišnému názoru vo vzťahu k existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností od názoru súdu prvej inštancie, keď mal za to, že v súdnej veci existujú zákonné predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať aj k pomerom strán sporu. Vo všeobecnosti je potrebné uviesť, že súd má zvažovať vždy okolnosti konkrétneho prípadu. V súdnej veci je nepochybné, že strany sporu už od roku 2021 komunikovali ohľadom spornej nehnuteľnosti, pričom ich názory na prípadné zrušenie/nezrušenie podielového spoluvlastníctva boli rôzne. Je zrejmé, že žalobkyňa písomne prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 13.12.2022 oslovila žalovanú vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, avšak žiadny konkrétny návrh, čo sa týka zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva neuviedla, preto potom nemožno pričítať na ňarchu žalovanej, že na takýto návrh nereagovala; zároveň je potrebné vziať do úvahy, že žalobkyňa, čo sa týka základu uplatneného nároku zrušenia podielového spoluvlastníctva bola v plnom rozsahu úspešná, keď súd zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu a prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne, avšak čo sa týka vyporiadania podielu žalovanej na nehnuteľnostiach čiastkou 9.167,- Eur, v tejto časti navrhla (berúc do úvahy výšku podielu žalovanej 1/6-tina v pomere k celku) sumu, ktorá bola značne nižšia ako čiastka, ktorá bola priznaná žalovanej rozhodnutím súdu na základe znaleckého posudku podaného v priebehu súdneho konania, pričom nemožno vyhodnotiť, že by žalovaná nemala záujem v otázke zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva spolupracovať, resp. bola nečinná, keďže po podaní žaloby si dala na vlastné náklady vypracovať súkromno-znalecký posudok, s ktorým však žalobkyňa nesúhlasila, a preto bol súdom ustanovený znalec na určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností a následne sa strany sporu na výške výplaty na vyporiadanie podielu žalovanej v konaní pred súdom v zásade dohodli, keď súhlasili s výškou sumy na vyrovnanie podielu žalovanej čiastkou 13.000,- Eur tak, ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania pred súdom prvej inštancie dňa 21.11.2025, na ktorom pojednávaní súd vo veci aj rozhodol. Práve tieto vyššie uvedené okolnosti je potrebné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, a teda splnenie zákonných predpokladov pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Z týchto dôvodov preto odvolací súd

rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým rozhodoval o náhrade trov konania zmenil postupom v zmysle § 388 CSP tak, že žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd rovnako pri aplikácii ustanovenia § 257 CSP berúc do úvahy jednak charakter konania, akcentujúc požiadavku spravodlivého usporiadania veci, berúc do úvahy, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania vo vzťahu k trovám prvoinštančného konania a žalobkyni nepriznal náhradu trov prvoinštančného konania, a preto podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám spravodlivého usporiadania veci, aby ani žalovanej (hoc úspešnej v odvolacom konaní - čo sa týka náhrady trov konania) nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP aj na trovy odvolacieho konania, ktoré žalovanej vznikli podľa názoru odvolacieho súdu tak zodpovedá spravodlivému usporiadaniu veci. Z týchto dôvodov preto odvolací súd vo vzťahu k trovám odvolacieho konania neaplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ale aplikoval ustanovenie § 257 CSP.

8. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).